

Bestemmelserne med Hensyn til Forskolen og den Børne, hvormed Udvalget har tiltraadt den ærede Ministers Forslag i saa Henseende, nærer jeg en bestemt Evid. om, hvorvidt det er heldigt, at Udvalget er gaaet bort fra den Ordning, som Ministeren havde truffet med Hensyn til den Tid, hvori Børnene skulde gaa i Forskolen og i Kommunefskolen. Naar jeg ser hen til de Emner, som ere Gjenstand for Undervisning i Forskolen og Kommunefskolen, forekommer det mig klart, at det baade er tjenligt for Børnene og mindre skæde for Lærerne i Forskolen at have tre forskjellige Aargange at undervise paa samme Tid, end det vilde være for Læreren i Kommunefskolen at have tre forskellige Aargange at undervise samtidig. De tre Ting, som læres i Forskolen, Skrivning, Læsen indenad og Regning, er Noget, som Læreren meget godt kan bestjæftige Børnene med alle paa samme Tid. Egeledes vil han kunne fortælle dem Træk af Fædrelandshistorien paa en saadan Maade, at det vil passe for den Modenhed, som disse Børn i Forskolen ville være i Besiddelse af. At Læreren fremdeles giver Børnene Træk af Bibelhistorien, som vel maa være af den Slags, som gjøre Børnene opmærksomme paa det Guddommelige, tror jeg heller ikke vil være skæde for Børnene eller for Lærerne. Men derimod, skal man i tre Aar i Træk høre den samme Geografi, den samme Fædrelandshistorie, den samme Bibelhistorie o. s. v., tror jeg efter den Erfaring, som jeg selv har gjort i min Skoletid, at det vil være mindre heldigt end det, som den ærede Minister har foreslaaet. Jeg skulde altsaa meget bede det ærede Udvalg om atter at tage under Overveelse, hvorvidt man ikke hellere maatte fastholde de tre Aar i Forskolen og de to Aar i hver af de to Klasser i Kommunefskolen. — Da jeg har Ordet, skal jeg gjøre en Henstilling til Udvalget. I Forslaget under Nr. 8 § b. har Udvalget tilsat til Regjeringens Forslag, at der skal gives disse Børn en Belæring i de nordiske Nabolandes Historie. Da Børnene ved at læse Danmarkshistorie tillige paa Grund af Alt det, der er forefaldet mellem de tre nordiske Nationer, faae et tilstrækkeligt Kendskab til Sverrigs Historie ligesom ogsaa til Norges Historie indtil de seneste Tider, saa forekommer det mig, at det, aldeles bortset fra al Sympathi og Antipathi, maa være tilstrækkeligt for Almue-skolebørnene paa dette Omraade. Skal der tilføies nogen yderligere Historie, skulde det efter min Mening være for at hibringe Børnene et mere omfattende Blik paa Ting, der have havt stor Indflydelse paa Verdenshistorien, og jeg skulde i saa Henseende mene, at det, der ganske anderledes vilde udvikle deres Blik, vilde være, om man gav dem et Kursus i Frankrigs Historie, s. Ex. fra Tiden omkring 1789 til vor Tid. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at naar den Generation, der nu lever, havde kjendt, hvilken Afgrund Na-

dikalismen kan føre til, vilde det have været meget heldigt, og jeg tror, at jeg ikke skulde tage meget fejl, hvis det ikke ogsaa vilde være mere lovligt for Børnene i Skolen at faae et Kursus deri.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Den ærede Ordfører har allerede ved sit Foredrag stillet det høie Thing paa det rette Standpunkt med Hensyn til det Af-snit, som nu foreligger, ved at sige, at der ikke mellem Udvalget og Regjeringen er nogen væsentlig Uoverensstemmelse, og dette er saa meget glædeligere, som det maa erkjendes, at det nu foreliggende Af-snit er et af Lovforslagets Hovedafsnit. Det ærede Udvalg eller dets Flertal — thi Mindretallet har jo slet ikke behandlet Lovforslaget — er villigt gaaet ind paa Forslaget om at oprette Forskoler og derved paa et Forsøg paa at bringe Undervisningen et væsentligt Skridt videre fremad ved en Uredning af den kommunale Skole, i Stedet for, at vi nu have en Deling i 2. Der er imidlertid kommet en lille Meningsforskjel til Stede, som dog ikke er ganske uden Betydning. Det ærede Udvalg har nemlig troet at burde indskrænke Forskolens Tid saaledes, at den beregnes fra det syvende til det niende Aar, og for saa vidt altsaa Børnene komme i Skole, naar de ere 6 Aar, fra det sjette til det niende Aar. Derom har der været forhandlet med Udvalget, og Udvalgets Flertal har fastholdt denne Opfattelse og er blevet staaende ved det niende Aar. Det er mig ogsaa bekendt, at Andre udenfor Rigsdagen nære samme Ansæelse. Jeg maa imidlertid tilstaa, at jeg lægger Vægt paa, at man bliver staaende ved det tiende Aar, men jeg skal underordne mig den almindelige Stemning, der er for det niende, og derfor ikke gjøre nogen bestemt Modstand paa dette Punkt. Det ærede Udvalg har delt Forslagets § 4 i flere Paragrafer, og derimod finder jeg intet Væsentligt at erindre, da det jo væsentligt kun er en Udførelse af min Tanke, som findes i Lovforslagets § 4. Et andet Punkt, hvor jeg vilde ønske, at Udvalget var blevet staaende ved Lovforslagets Bestemmelser, er Undervisningstiden. Lovforslaget har der givet som almindelig Regel, at i det Mindste skal Undervisningen gives i den halve Skoletid, altsaa enten daglig Undervisning den halve Dag eller Hverdagsundervisning hver anden Dag, og ved Siden deraf tilstedet, at i Skoleplanerne Hensyn kunne tages til de forskellige Steders Krav. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om man var bleven staaende derved, thi jeg har saa megen Erfaring for, at der fra Landets forskellige Egne gjøres meget forskellige Krav med Hensyn til Undervisningstiden. Man er meget villig til at undervise i den Tid, der er befalet, men man paastaar, at man vil fremme Undervisningen ved at inndele Tiden, paa et Sted saaledes og paa et andet Sted anderledes. Jeg